

Svar på skriftligt spörsmål om en nedre gräns för anmälningsskyldighet och skattskyldighet för pris vid idrottstävlingar

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 72/2019 rd undertecknat av riksdagsledamot Leena Meri /saf:

Ämnar den minister som saken gäller vidta åtgärder för att rationalisera pris vid idrottstävlingar så att anordnarens byråkrati minskar och deltagare vid tävlingar kan få föremålspriser av högre värde och penningpriser, till exempel upp till ett tydligt maximibelopp i euro som motsvarar exempelvis begränsningarna i gåvoskattelagen?

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

Spörsmålets motiveringsdel hänvisar till byråkratin som anmälan av tävlingspriser till inkomstregistret orsakar idrottsföreningar. Anmälningsskyldigheten är inte, som det anges i spörsmålets motiveringsdel, en ny skyldighet i sig. Tiden för anmälan har dock förkortats betydligt.

Före övergången till anmälningsskyldighet via inkomstregistret i början av 2019 omfattades tävlingspriser av årsanmälningsskyldigheten. Enligt bestämmelserna i 15 § 1 mom. om utomstående allmänna skyldighet att lämna inkomstuppgifter i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) ska var och en tillstålla Skatteförvaltningen uppgifter om bland annat pris som han betalt. Före inkomstregisterreformen skulle uppgifter från föregående kalenderår lämnas till Skatteförvaltningen före utgången av januari.

Det är inte heller nytt att pristagarnas personbeteckningar samlas in, vilket hänvisas till i spörsmålets motiveringsdel, eftersom anordnare av idrottstävlingar var tvungna att samla in bland annat dessa uppgifter av pristagarna för att kunna fullgöra sin anmälningsskyldighet.

Enligt anvisningen som Skatteförvaltningen i mars innevarande år gav om beskattningen av priser är prisföremål och varupriser med obetydligt värde såsom pokaler, medaljer, kepsar, godispåsar, kaffepaket o.d. dock inte skattepliktig inkomst och de anmäls inte heller till inkomstregistret. Priser som avses i anvisningen inverkar inte heller på utkomststödet.

Efter att inkomstregistret införts har uppmärksamhet i olika sammanhang fästs vid att den administrativa bördan för civilsamhällesorganisationer har ökat, såsom anmälan av tävlingspriser. Uppmärksamhet har fästs på detta även i regeringsprogrammet, enligt vilket problemen vid ibruktandet av inkomstregistret ska utredas och korrigeras för att verksamheten för småföretagare

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 72/2019 rd

och civilsamhällesorganisationer ska underlättas. Finansministeriet bereder lagstiftningsåtgärder som avser att förlänga tidsfristerna för anmälan till inkomstregistret och begränsa anmälnings-skyldigheten i fråga om uppgifter med ringa betydelse. Ändringar kan dock inte enbart göras med tanke på beskattningen, utan hänsyn ska även tas till de konsekvenser som eventuella ändringar kan ha för de övriga ändamålen med inkomstregistret.

I inkomstbeskattningen är det inte möjligt att tillämpa den så kallade, i spørgsmålet avsedda kumulationsregeln som tillämpas i gåvobeskattningen. Med stöd av en sådan kumulationsregel räknas överskridningen av undre gränsen för det skattepliktiga beloppet på basen av totalbeloppet på betalningar som samma betalare gjort under en tidsperiod på flera år. Inkomstbeskattning sker separat för varje år och det föregående årets inkomster inverkar inte på det följande årets skattebelagda inkomster. Dessutom är den i gåvobeskattningen tillämpade undre gränsen på 5 000 euro för skattebelagda gåvor som tagits emot under en period på tre år ur inkomstbeskattningens synvinkel ett mycket stort belopp och innebär ojämlikhet mellan inkomster från tävlingsprestationer och till exempel löneinkomster. Att bestämma om tävlingspris i inkomstbeskattningen eliminerar inte heller behovet av att uppgifter i alla fall ska lämnas till inkomstregistret för beviljande av utkomststöd.

Helsingfors 10.9.2019

Finansminister Mika Lintilä